ſuda, ehk wõeral maal wahhest on parrem põlli, seeb se on, ja eks se olle wallatus? mikspärrast monni wõttab Jookso miñna. Et teie nũũd saaksitte tunda, kui wägga se ennast pettab, kes selle pärrast wõera male põggeneb, tahhan ma monne Jooksiatte luggu ja põlwe wõeral maal, kes muist issi taggasi tullid, muist taggasi todi, teile ülesräkida, nenda kui nemmad sedda mulle on juttustanud. Teie woite arwada, et minna sellega ükspäinis nouan teile kasso sata, issiärranis, et teie paikale jäte ja rahhul ollete selle põlwega, mis Jummal teile on jagganud. Mul ennesel ei woi sest kasso tulla; sel ajal kui teie need Juttud sate luggeda, on minno ihho jo mullas maggamas, arwage siis sedda otsego üks surmust weel teile peaks räkima, ja ärge põlgage mitte maenitsusse heält.

Kümme aastat on nũũd aega, et üks Wäe-Pealikko sullane minno jure tulli, ja ennast pallus õppima, sest oppiaid woeti siis kirriko jure. Temma olli kolmkümmend aastad jo wanna, minna ei tuñnud tedda ei ta moistnud ramato, ommeti ta ütles minno kihhelkonnast ennast ollewa, ja ma leidsin ka temma Nimme Kirriko-Ristitusramatus. Minno küssimisse peäle kus ta ni kaua olli olnud? räkis ta mulle omma Ello luggu ja põlwe nende sannadega: Ma ollin wieteistkümne aastane poisike ja käisin Moisas waimuks. Ühhel päwal ma heitsin Loune ajal kui teised töõl ollid Leppikusse maggama: Kubjas leidis mind wast õhto pool ja andis selle Laiskusse pärrast mulle keppikisega kaks, kolm hopa: sest ma pahhandasin meelt ja wõtsin kohhe nou Jookso miñna. Somesse ma ei ussaldand miñna, sepärrast ma wotsin Peipse pole joosta. Aga

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1795, lk. 18